

skulde undersøges i Forhold til den paa Maalestokruden benyttede Kontrolgjødning eller Mangel paa Gjødning.

Da ogsaa Veirliget er en fra Aar til Aar stærkt voxende Vegetationsfaktor, bør alle Markforsøg, forsaa vidt som man med dem tilsigter Resultater af en vis Almengyldighed for en bestemt Lokalitet, gjentages i en længere Aarrække, hvorefter Resultaterne fra Aargangene med enslydende Veirlig (vaadt eller tørt, koldt eller varmt) beregnes for sig.

For at beregne den Feil, som Gjennemsnitværdien af Afgrøderne paa de ensbetegnede Ruder, f. Ex. Maalestokruderne, er beheftet med, kan man gaa frem paa forskellig Maade.

Naar man paa de enkelte enslydende Ruder har høstet Avlingerne

$$a_1, a_2, a_3 \dots a_n,$$

hvis aritmetiske Gjennemsnitværdi er

$$a = \frac{a_1 + a_2 + a_3 + \dots + a_n}{n}$$

beregner man for hver enkelt Rude den fundne Værdis Afvigelse fra dette Gjennemsnit, altsaa

$$v_1 = a - a_1, \quad v_2 = a - a_2, \quad v_3 = a - a_3 \dots v_n = a - a_n$$

Danner man derefter Summen af alle disse Afvigelser uden Hensyn til Fortegnet og dividerer med Rudernes Antal n eller rettere med $\sqrt{n(n-1)}$, faar man den *gjennemsnitlige* Feil g udtrykt ved ¹⁾:

$$g = \frac{v_1 + v_2 + v_3 + \dots + v_n}{\sqrt{n(n-1)}}$$

¹⁾ *Mitscherlich*: Landwirtschaftliche Vegetationsversuche. Landwirtsch. Jahrbücher 1903. S. 700. — Den gennemsnitlige Feil kaldes ogsaa undertiden »Kvartilet»; se *W. Johannsen*: Arvelighedens Elementer. Kjøbenhavn 1905. S. 17. I denne Bog findes i det hele taget en letlest og interessant Udvikling af Feilbestemmelserne. — Om den matematiske Behandling af slige Forsøg se ogsaa: *Mitscherlich*: Die Anwendung der Fehlerwahrscheinlichkeit an landwirtschaftlichen Reinertragsberechnungen i Zeitschrift für die gesamte Staatswissenschaft, Ergänzungsheft VIII. Tübingen 1903. — *Simony*: Ueber die Anwendbarkeit der Fehlerwahrscheinlichkeiten und Ausgleichsrechnung auf Ertragsbestimmungen. Zeitschr. f. d. landwirtsch. Versuchswesen in Oesterreich. Wien 1905. S. 87. — samt *G. Holtenmark*: Ueber eine Anwendung der Fehlerwahrscheinlichkeitstheorie auf Grössen, welche sich nicht rein zufällig ändern Zeitschrift für Mathematik und Physik, 52. Bd. Leipzig 1905. S. 410.